

חאפלה על הבוקר

שנים במקום זקן ניסים סאלס במראה החדש שלו - שפם עבה במקום זקן שגידל כש-נשבה. משמאל - גיסו, אריה אשכנזי. על חולצתו היו כתמי שמפניה.

לשירה, מיזרחית טהורה, וליוו בריקוד דים את אני חוזר הביתה. לינדה וסמרה. בדירה למעלה היו חררי-האורחים והכניסה עמוסים כפרחים. האחות זהבה, נעימת-הליכות ומרוצה, פתחה את הדלת ודיווחה: "הודיעו לנו שהי מטוס ינחת בשעה 5 בבוקר. ההורים עדיין כאן. הם נחים בסלון."

"רק שיבוא הביתה!"

ה הורים לא נחו בסלון. האב, משה, זורח כולו, מבקש לדבר עוד ועוד. "אני מאושר, זה היום הכי מאושר בחיי. שלוש תיזמורות מחכות לניסים למטה. כולם עושים לו ולנו כבוד!" לא הרחק משם, מרחק פחות מקי"ל לומטר, כיבו את האורות בבית מיש-

נסגרה על פניהם של קרובים, שביקשו להיכנס פנימה.

החגיגה כשכונה של סאלס התחילה 12 שעות לפני שבא. מעט אחרי השעה 7 בערב היום השני, כאשר דוברי-צה"ל שיחרר לראשונה את הידיעה על מיבצע חילופי-השבוים, התארגנו כל השכנים למסיבה.

בבוקר כבר ניתלו הכרזות והרגלים. בערב אולתרה הבימה. השכנים התיי-מניים מהבית החד-י-קומתי שממול ניד-בו כבלי-חשמל, שולחנות ושטיח. על הבימה התארגנה להקת האל-מוגים של רובי חן, ומתחת למנורות ציבעוניות שניתלו במהירות החלה ה-הופעה.

"הם יבואו בחצות", הודיע הזמר והקהל פרץ בתשואות. ולמרות שנודע שרק בשעה 1 אחרי חצות ייצאו השבוים מזנווה, איש לא הלך לישון. בשעה 2 אחרי-חצות האיזו הכל

חולצתו הצבאית ולשטוף את פניו לפני שצלמי רשתות הטלוויזיה הזרות, "התנפלו" עליו. יוסקה, שישב בסלון ביתו, חייך כל הזמן והירבה לדבר.

אשר אינסוכי יוסקה נרוף מתחבק עם אימו. מרים. ביום שלישי בבוקר בשעה 7. הוא הספיק להסיר את

לביתו. מימין - אחותו של סאלס, זהבה אשכנזי (במרכז). בוחנת את הריי-הפרחים הרבים. היא צולמה בחצות, כאשר אחיה עדיין לא המריא לארץ.

זבח לשיחרור שכנים של ניסים סא-לם מצגיגים גדי, אותו הם התכוונו לשחוט ברגע שסאלס היה אמור להגיע

פ דוידהשבי, ניסים סאלס, לא יכול היה לראות איזו חאפלה הכינו לו. כשהוא הוצא מהמונית שהי כביאה אותו לביתו, ברחוב ירמיהו 35 בחולון, צבאו עליה מאות שכנים, חבי-רים ובני-משפחה. מישוה הרים אותו על כתפיים, ואחרים התיוו לעברו שמפניה. סאלס, לבוש חולצה אפורה, כיסה את עיניו בידיו וקרא בקול: "די! די!" הוא הובל במהירות לדירה האחרונה בבניין, בקומה השלישית, והדלת

